

Tijdschrift voor Tandheelkunde

AUG.-SEPT. 1935 XLII JAARGANG AFLEVERING 8-9

REDACTIONEEL GEDEELTE

NOG EENS DE AFGEWEEZEN TANDTECHNICI

Op een andere plaats in dit nummer kan men — voor den zooveelsten keer — een verslag vinden van een Kamerzitting, waarin de kwestie der tandtechnici behandeld is. Een voorstel om alsnog maatregelen te treffen voor de groep der afgewezenen is — zij het ook met kleine meerderheid — verworpen, zoodat er voor ons geen aanleiding zou bestaan om op de zaak terug te komen, ware het niet, dat de beraadslagingen vertroebeld werden door een bewering, die ook een vorige maal heeft dienst gedaan en niet voldoende is weersproken.

Deze bewering is, dat bij het examen dat in Utrecht voor de tandtechnici is gehouden, dingen zouden zijn voorgevallen, die maken dat er onder de examinandi zijn, die zich terecht gedupeerd kunnen voelen!

Wij hebben een vorig maal (April 1934) op deze plaats medegedeeld, dat die bewering ons ernstig genoeg leek om een onderzoek in te stellen.

De heer B a k k e r, voorzitter van de betreffende examencommissie, stelde zijn zéér volledige dossier tot onze beschikking en wij kwamen — na bestudeering — tot de conclusie (zie T. v. T. 1934, blz. 249): *dat de ingebrachte klachten volkomen ongegrond en in de meeste gevallen zelfs geheel bezijden de waarheid zijn!*

Wij hebben in het bewuste artikel tevens vermeld het gelijkkluidende oordeel van den toenmaligen Minister van Arbeid

op 25 Nov. 1930 en medegedeeld dat men ook (1934) ten Departemente op volkomen hetzelfde standpunt stond.

Dit alles heeft echter niet mogen baten, want wie het verslag van de zitting van 3 Juli 1935 doorleest, moet de overtuiging krijgen, dat de verschillende sprekers vooral daarom op nieuwe maatregelen aandrongen, omdat zij meenden dat men hier inderdaad met door een examen gedupeerden te doen had!

De Minister heeft in zijn antwoord geweigerd eenigerlei nieuwe maatregel te treffen, doch hij heeft — volgens de Handelingen — de kwestie van het examen niet aangeroerd.

Wij vreezen dat daardoor de meening zal blijven hangen, dat dit examen niet naar behooren is afgenomen. Eenerzijds kan dat tengevolge hebben, dat te eenigertijd wederom pogingen in het werk gesteld worden om de z.g. „Gedupeerden” te helpen, anderzijds moet dit den goeden naam van den tandheelkundigen stand schade doen.

De bewuste commissie — en dit wordt maar al te vaak vergeten of verzwegen — heeft bestaan uit tandartsen en tandheelkundigen.

Het wil ons voorkomen dat het hoog tijd wordt, dat de tandartsen-leden van die commissie, maatregelen treffen om gezuiverd te worden van den blaam, die een en andermaal in de Kamer op hen geworpen is.

Op uitdrukkelijk verzoek van het Departement en allerminst voor hun genoegen, hebben zij de weinig benijdenswaardige taak naar hun beste weten vervuld. Dat men zou trachten de afgewezenen als gedupeerden voor te stellen, was te voorzien (zie ook T. v. T. April 1930 en 1934), niet echter dat in de Kamer, zonder een grondig onderzoek, dergelijke beschuldigingen zouden worden herhaald, zonder op tegenspraak te stuiten.

Nu dit opnieuw is geschied, meenen wij dat de eer van de betrokkenen zoowel als van den stand vordert, dat die beschuldigingen, hetzij worden bewezen, hetzij worden ingetrokken!

Redactie.